Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (suurkoda)

15. detsember 2015*

Tühistamishagi — Määrus (EL) nr 1385/2013 — Direktiiv 2013/62/EL — Direktiiv 2013/64/EL — Õiguslik alus — ELTL artikkel 349 — Euroopa Liidu äärepoolseimad piirkonnad — Mayotte'i staatuse muutumine Euroopa Liidu suhtes

Liidetud kohtuasjades C-132/14–C-136/14,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel 21. märtsil 2014 esitatud tühistamishagid,

Euroopa Parlament, esindajad: I. Liukkonen (C-132/14) ning L. Visaggio ja J. Rodrigues (C-132/14 ja C-136/14),

hageja kohtuasjades C-132/14 ja C-136/14,

Euroopa Komisjon, esindajad: R. Lyal (C-133/14–C-135/14), W. Mölls (C-133/14–C-135/14), D. Bianchi (C-133/14 ja C-135/14) ning D. Martin (C-133/14 ja C-134/14), kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja kohtuasjades C-133/14–C-135/14,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: A. Westerhof Löfflerová, E. Karlsson, F. Florindo Gijón ja J. Czuczai,

kostja,

keda toetavad:

Hispaania Kuningriik, esindaja: M. Sampol Pucurull,

Prantsuse Vabariik, esindajad: G. de Bergues, F. Fize, D. Colas ja N. Rouam,

Portugali Vabariik, esindajad: L. Inez Fernandes, B. Andrade Correia, M. Duarte ja S. Marques,

menetlusse astujad,

EUROOPA KOHUS (suurkoda),

koosseisus: president K. Lenaerts, kodade presidendid M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, J. L. da Cruz Vilaça, A. Arabadjiev (ettekandja) ja C. Toader, kohtunikud E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Prechal, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund ja C. Vajda,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

kohtujurist: N. Wahl,

kohtusekretär: ametnik I. Illéssy,

arvestades kirjalikus menetluses ja 21. aprilli 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 25. juuni 2015. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Euroopa Parlament ja Euroopa Komisjon paluvad hagidega vastavalt kohtuasjades C-132/14 ja C-135/14 tühistada nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1385/2013, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 850/98 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 1069/2009, (EL) nr 1379/2013 ja (EL) nr 1380/2013 seoses Mayotte'i staatuse muutumisega Euroopa Liidu suhtes (ELT L 354, lk 86).

2 Komisjon ja parlament paluvad oma hagides vastavalt kohtuasjades C-133/14 ja C-136/14 tühistada nõukogu 17. detsembri 2013. aasta direktiivi 2013/64/EL, millega muudetakse nõukogu direktiive 91/271/EMÜ ja 1999/74/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2000/60/EÜ, 2006/7/EÜ, 2006/25/EÜ ja 2011/24/EL seoses Mayotte'i staatuse muutmisega Euroopa Liidu suhtes (ELT L 353, lk 8).

3 Kohtuasjas C-134/14 palub komisjon oma hagis tühistada nõukogu 17. detsembri 2013. aasta direktiivi 2013/62/EL, millega muudetakse direktiivi 2010/18/EL (millega rakendatakse Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Keskliitude Ühenduse, Euroopa Käsitööga Tegelevate Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtete Keskliidu, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt vanemapuhkuse kohta sõlmitud muudetud raamkokkulepet) seoses Mayotte'i staatuse muutmisega Euroopa Liidu suhtes (ELT L 353, lk 7).

Vaidlustatud õigusaktid

Määrus nr 1385/2013

4 Määruse nr 1385/2013 põhjendused 1, 3, 4, 7 ja 8 on järgmised:

„(1) […] Arvestades Mayotte'i eripärast struktuurset sotsiaalset ja majanduslikku olukorda, mis on tingitud Mayotte'i kaugusest, isoleeritusest, väiksusest, keerulisest topograafiast ja rasketest ilmastikuoludest, tuleks mitmes valdkonnas näha ette teatud erimeetmed.

[…]

(3) Nõukogu [30. märtsi 1998. aasta] määrust (EÜ) nr 850/98 [kalavarude kaitsest noorte mereorganismide kaitseks võetud tehniliste meetmete kaudu (EÜT L 125, lk 1; ELT eriväljaanne 04/03, lk 217)] tuleks muuta, et hõlmata Mayotte'i kui uut äärepoolseimat piirkonda ümbritsevad veed kõnealuse määruse kohaldamisalasse ning keelata tuuni ja selle lähiliikide püük seinnootadega saare lähtejoontest alates 24 miili laiuses alas, et kaitsta Mayotte'i saare lähistel suurte siirdekalade parvesid.

(4) Seoses [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta] määrusega (EL) nr 1379/2013 [kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, lk 1)] ja kuna Mayotte'i turustuskord on väga killustatud ja puudulik, oleks kalandustoodete märgistamist käsitlevate eeskirjade kohaldamisest jaemüüjatele tulenev koormus ebaproportsionaalne võrreldes tarbijale edastatava teabega. Seega on asjakohane näha ette ajutine erand eeskirjadest, mis käsitlevad selliste kalandustoodete märgistamist, mida müüakse jaekaubanduses Mayotte'i lõpptarbijale.

[…]

(7) Võttes arvesse, et Prantsusmaa esitas India Ookeani Tuunikomisjonile arengukava, milles on kirjeldatud Mayotte'i laevastiku hinnangulist suurust ja Mayotte'is kui selle uues äärepoolseimas piirkonnas asuva alla 23-meetrise pikkusega mehaanilistest õngejadalaevadest ja seinnoodalaevadest koosneva puuduliku laevastiku eeldatavat arengut ja millele ükski kõnealuse komisjoni osaline, sealhulgas liit, ei ole vastuväited esitanud, on asjakohane kasutada kõnealuse kava sihttasemeid Mayotte'i sadamates registreeritud alla 23-meetrise pikkusega mehaanilistest õngejadalaevadest ja seinnoodalaevadest koosneva laevastiku püügivõimsuse ülemmääradena. Erandina üldiselt kohaldatavatest liidu eeskirjadest, tuleks Mayotte'i praeguse sotsiaalse ja majandusliku eriolukorra tõttu anda piisavalt aega, et lubada Prantsusmaal suurendada oma väiksematest laevadest koosneva laevastiku puuduliku osa püügivõimsust kuni 2025. aastani.

(8) Seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu [21. oktoobri 2009. aasta] määrusega (EÜ) nr 1069/2009[, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ette nähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) (ELT L 300, lk 1)] tuleks märkida, et Mayotte'i tööstus ei ole praegu suuteline loomsete kõrvalsaaduste töötlemiseks. Seega on asjakohane näha Prantsusmaa jaoks ette viieaastane ajavahemik, et luua infrastruktuur, mida on vaja Mayotte'is loomsete kõrvalsaaduste tuvastamiseks, käitlemiseks, vedamiseks, käsitlemiseks ja kõrvaldamiseks täielikus kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1069/2009."

5 Selle määruse artiklid 1–4 on järgmised:

„Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 850/98 muudatused

Määrust (EÜ) nr 850/98 muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõike 1 punkt h asendatakse järgmisega:

„h) Piirkond 8

Kõik Prantsuse Réunion'i ja Mayotte'i departemangu rannalähedased veed, mis kuuluvad Prantsusmaa jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla.".

2) Artikli 34f järele lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 34g

Mayotte'i ümbritsevas 24 miili laiuses tsoonis toimuva püügi piirangud

Laevadel on keelatud tuuni ja selle lähiliikide püük seinnootadega piirkonnas, mis ulatub territoriaalvete lähtejoontest mõõdetult 24 miili kaugusele Mayotte'i kui äärepoolseima piirkonna ([ELTL] artikli 349 tähenduses) rannikust.".

Artikkel 2

Määruse (EL) nr 1379/2013 muudatus

Määruse (EL) nr 1379/2013 artiklisse 35 lisatakse järgmine lõige:

„6. Lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata kuni 31. detsembrini 2021 toodete suhtes, mida müüakse jaekaubanduses Mayotte'i kui äärepoolseima piirkonna ([ELTL] artikli 349 tähenduses) lõpptarbijale."

Artikkel 3

Määruse (EL) nr 1380/2013 muudatused

[Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta m]äärust (EL) nr 1380/2013 [ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, lk 22)], muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 23 lisatakse järgmine lõige:

„4. Erandina lõikest 1 on Prantsusmaal lubatud kehtestada kuni 31. detsembrini 2025 uus püügivõimsus ilma samaväärse püügivõimsuse kõrvaldamiseta Mayotte'i kui äärepoolseima piirkonna [ELTL] artikli 349 tähenduses (edaspidi: „Mayotte") laevastiku erinevate osade kohta, millele on osutatud II lisas.".

2) Artiklisse 36 lisatakse järgmised lõiked:

„5. Erandina lõikest 1 on Prantsusmaa kuni 31. detsembrini 2021 vabastatud kohustusest lisada oma lipu all sõitvate ühenduse kalalaevade registrisse need laevad, mille kogupikkus on alla 10 meetri ja mis tegutsevad Mayotte'ist.

6. Kuni 31. detsembrini 2021 peab Prantsusmaa ajutist registrit kalalaevadest, mille kogupikkus on alla 10 meetri ja mis tegutsevad Mayotte'ist. Sellesse registrisse tuleb kanda teave iga laeva kohta, vähemalt selle nimi, kogupikkus ja tunnuskood. Ajutises registris registreeritud laevu käsitletakse Mayotte'is registreeritud laevadena.".

3) Käesoleva määruse lisas esitatud kanded Mayotte'i kohta sisestatakse määruse (EL) nr 1380/2013 II lisasse kande „Guadeloupe: Pelaagilised liigid L> 12m" järele.

Artikkel 4

Määruse (EÜ) nr 1069/2009 muudatus

Määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikkel 56 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 56

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Seda kohaldatakse alates 4. märtsist 2011.

Artiklit 4 kohaldatakse siiski Mayotte'i kui äärepoolseima piirkonna suhtes [ELTL] artikli 349 tähenduses (edaspidi: „Mayotte") alates 1. jaanuarist 2021. Mayotte'is enne 1. jaanuari 2021 saadud loomsed kõrvalsaadused ja nendest saadud tooted kõrvaldatakse kooskõlas käesoleva määruse artikli 19 lõike 1 punktiga b.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides."."

Direktiiv 2013/62

6 Direktiivi 2013/62 artikkel 1 näeb ette:

„[Nõukogu 8. märtsi 2010. aasta d]irektiivi 2010/18/EL[, millega rakendatakse Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Keskliitude Ühenduse, Euroopa Käsitööga Tegelevate Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtete Keskliidu, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt vanemapuhkuse kohta sõlmitud muudetud raamkokkulepet ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/34/EÜ (ELT L 68, lk 13)] artikli 3 lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimesest lõigust pikendatakse selles osutatud lisaaega Mayotte'i kui äärepoolseima piirkonna ([ELTL] artikli 349 tähenduses) suhtes kuni 31. detsembrini 2018."."

Direktiiv 2013/64

7 Direktiivi 2013/64 põhjendused 1–9 on järgmised:

„(1) […] Arvestades Mayotte'i eripärast struktuurset, sotsiaalset ja majanduslikku olukorda, tuleks kehtestada teatud erimeetmed, millega sätestada liidu õiguse kohaldamise tingimused.

(2) Keskkonna osas on asjakohane võtta arvesse Mayotte'i erilist seisundit, mida on vaja oluliselt parandada, et viia see vastavusse liidu õigusaktides sätestatud keskkonnaalaste eesmärkidega, ning selleks on vaja lisaaega. Konkreetseteks tähtaegadeks tuleks vastu võtta erimeetmed, et keskkonnaseisundit järk-järgult parandada.

(3) Selleks et täita nõuded, mis on sätestatud nõukogu [21. mai 1991. aasta] direktiivis 91/271/EMÜ [asulareovee puhastamise kohta (EÜT L 135, lk 40; ELT eriväljaanne 15/02, lk 26)], on Mayotte'is vaja võtta meetmeid linnastute varustamiseks asulareovee kogumissüsteemidega. Selleks on vaja teha infrastruktuuritöid vastavalt asjakohasele haldus- ja projekteerimiskorrale ning lisaks rajada asulareovee mõõtmise ja jälgimise süsteemid. Mayotte'i struktuurilise ja majandusliku eriolukorra tõttu tuleks Prantsusmaale anda kõnealuste nõuete täitmiseks piisavalt aega.

(4) Põllumajandusvaldkonnas on seoses nõukogu [19. juuli 1999. aasta] direktiiviga 1999/74/EÜ[, millega sätestatakse munakanade kaitse miinimumnõuded (EÜT L 203, lk 53; ELT eriväljaanne 03/26, lk 225),] märgitud, et Mayotte'is kasvatatakse munakanu täiustamata puurides. Võttes arvesse, et täiustamata puuride vahetamine täiustatud puuride või alternatiivsete süsteemide vastu vajab suuri investeeringuid ja ettevalmistustöid, on vaja edasi lükata keeldu kasutada täiustamata puure kuni 48 kuuks alates 1. jaanuarist 2014. Selleks et vältida konkurentsimoonutusi, tuleks täiustamata puure kasutavatest ettevõtetest saadud mune turustada ainult Mayotte'i kohalikul turul. Selleks et aidata kaasa vajaliku kontrolli tegemisele, peaksid täiustamata puure kasutavatest ettevõtetest pärit munad kandma eritähist.

(5) Seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu [23. oktoobri 2000. aasta] direktiiviga 2000/60/EÜ[, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275),] tuleb Prantsusmaal direktiivi nõuetekohaseks rakendamiseks seoses vesikonna majandamiskavadega vastu võtta ja rakendada majandamiskavad, mis sisaldavad tehnilisi ja haldusmeetmeid vee hea seisundi saavutamiseks ja kõikide pinnaveekogude olukorra halvenemise vältimiseks. Uue äärepoolseima piirkonna Mayotte'i struktuurilise ja majandusliku eriolukorra tõttu tuleks selliste meetmete vastuvõtmiseks ja rakendamiseks anda piisavalt aega.

(6) Seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu [15. veebruari 2006. aasta] direktiiviga 2006/7/EÜ[, mis käsitleb suplusvee kvaliteedi juhtimist ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 76/160/EMÜ (ELT L 64, lk 37),] on vaja Mayotte'i praegust pinnaveekogude olukorda oluliselt parandada, et viia see vastavusse kõnealuse direktiivi nõuetega. Suplusvee kvaliteet sõltub otseselt asulareovee puhastamisest ja direktiivi 2006/7/EÜ sätteid on võimalik hakata järk-järgult täitma alles siis, kui asulareovee kvaliteeti mõjutavad linnastud hakkavad täitma direktiivi 91/271/EMÜ nõudeid. Seetõttu on vaja võtta vastu konkreetsed tähtajad, et võimaldada Prantsusmaal viia Mayotte'i kui uue äärepoolseima piirkonna ning samuti tema sotsiaalse ja majandusliku eriolukorra tõttu suplusvee kvaliteet vastavusse liidu standarditega.

(7) Sotsiaalpoliitika valdkonnas tuleks arvesse võtta Euroopa Parlamendi ja nõukogu [5. aprilli 2006. aasta] direktiivi 2006/25/EÜ [töötervishoiu ja tööohutuse miinimumnõuete kohta seoses töötajate kokkupuutega füüsikalistest mõjuritest (tehislik optiline kiirgus) tulenevate riskidega (üheksateistkümnes üksikdirektiiv direktiivi 89/391/EMÜ artikli 16 lõike 1 tähenduses) (ELT L 114, lk 38)] täitmisega seotud raskusi Mayotte'is alates 1. jaanuarist 2014. Mayotte'is valitseva sotsiaalse ja majandusliku eriolukorra tõttu puuduvad seal tehnilised süsteemid kõnealuse direktiivi täitmiseks vajalike meetmete rakendamiseks tehisliku optilise kiirguse valdkonnas. Seega on asjakohane näha kuni 31. detsembrini 2017 Prantsusmaa jaoks ette erandid teatavatest kõnealuse direktiivi sätetest, tingimusel et Mayotte'is kõnealused süsteemid puuduvad ja et ei piirata töötajate tervise ja ohutuse valdkonnas kehtivaid kaitse ja ennetamise üldpõhimõtteid.

(8) Selleks et tagada töötajate tervise ja ohutuse kõrgel tasemel kaitse tööl, tuleks tagada konsulteerimine sotsiaalpartneritega, viia erandist tulenevad riskid miinimumini ja asjaomaste töötajate tervist tuleks põhjalikumalt kontrollida. On oluline, et erandi kehtivusaeg oleks võimalikult lühike. Seega tuleks riiklikud erandid igal aastal läbi vaadata ja tühistada kohe, kui ei esine enam asjaolusid, mis õigustavad nende kohaldamist.

(9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu [9. märtsi 2011. aasta] direktiivi 2011/24/EL [patsiendiõiguste kohaldamise kohta piiriüleses tervishoius (ELT L 88, lk 45)] ülevõtmiseks on vaja teha mitu kohandust, et tagada patsientidele osutatavate tervishoiuteenuste ja edastatava teabe järjepidevus. Seega on asjakohane näha alates 1. jaanuarist 2014 Prantsusmaale ette täiendav 30 kuu pikkune ajavahemik, et jõustada Mayotte'i suhtes kõnealuse direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid."

8 Selle direktiivi artiklid 1–6 sätestavad:

„Artikkel 1

Direktiivi 91/271/EÜ muudatused

Direktiivi 91/271/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklisse 3 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Erandina lõike 1 esimesest ja teises lõigust tagab Prantsusmaa, et kõik Mayotte'i kui äärepoolseima piirkonna ([ELTL] artikli 349 tähenduses) (edaspidi „Mayotte") linnastud varustatakse asulareovee kogumissüsteemidega:

— hiljemalt 31. detsembriks 2020 linnastute puhul, mille inimekvivalent on üle 10 000 ja mis hõlmavad vähemalt 70% Mayotte'is tekkivast reoveest;

— hiljemalt 31. detsembriks 2027 kõikide linnastute puhul, mille inimekvivalent on üle 2000."

2) Artiklisse 4 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Erandina lõikest 1 tagab Prantsusmaa, et Mayotte'i kogumissüsteemidesse sisenev asulareovesi läbib enne ärajuhtimist bioloogilise puhastuse või muu sellega võrdväärse puhastuse:

— hiljemalt 31. detsembriks 2020 linnastute puhul, mille inimekvivalent on üle 15 000 ja mis koos artikli 5 lõikes 2a osutatud linnastutega hõlmavad vähemalt 70% Mayotte'is tekkivast reoveest;

— hiljemalt 31. detsembriks 2027 kõikide linnastute puhul, mille inimekvivalent on üle 2000."

3) Artiklile 5 lisatakse järgmine lõige:

„2a. Erandina lõikest 2 tagab Prantsusmaa, et Mayotte'i kogumissüsteemidesse sisenev asulareovesi läbib enne ärajuhtimist tundlikele aladele rangema puhastuse kui artikliga 4 ette nähtud puhastus hiljemalt 31. detsembriks 2020 linnastute puhul, mille inimekvivalent on üle 10 000 ja mis koos artikli 4 lõikes 1a osutatud linnastutega hõlmavad vähemalt 70% Mayotte'is tekkivast reoveest."

4) Artiklile 7 lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimesest lõigust on kindlaksmääratud tähtaeg Mayotte'i puhul 31. detsember 2027."

5) Artiklit 17 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimesest lõigust koostab Prantsusmaa Mayotte'i jaoks käesoleva direktiivi rakendamise kava 30. juuniks 2014.";

b) lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Erandina esimesest lõigust edastab Prantsusmaa komisjonile Mayotte'iga seotud teabe kava kohta 31. detsembriks 2014."

Artikkel 2

Direktiivi 1999/74/EÜ muudatus

Direktiivi 1999/74/EÜ artiklile 5 lisatakse järgmine lõige:

„3. Erandina lõikest 2 võib Mayotte'is kui äärepoolseimas piirkonnas ([ELTL] lepingu artikli 349 tähenduses) (edaspidi: „Mayotte") munakanade kasvatamist käesolevas peatükis osutatud puurides jätkata kuni 31. detsembrini 2017.

Alates 1. jaanuarist 2014 ei tohi Mayotte'is käesolevas peatükis osutatud puure ehitada ega neid seal esimest korda kasutusele võtta.

Mune, mis on pärit munakanu käesolevas peatükis osutatud puurides kasvatavatest ettevõtetest, turustatakse ainult Mayotte'is. Kõnealused munad ja nende pakendid tuleb selgelt märgistada eritähisega, mis võimaldab vajaliku kontrolli tegemist. Komisjonile tuleb selle eritähise selge kirjeldus esitada 1. jaanuariks 2014."

Artikkel 3

Direktiivi 2000/60/EÜ muudatused

Direktiivi 2000/60/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 4 muudetakse järgmiselt:

   a) lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

      „Mayotte'i kui äärepoolseima piirkonna ([ELTL] artikli 349 tähenduses) (edaspidi: „Mayotte") puhul on punkti a alapunktides ii ja iii, punkti b alapunktis ii ja punktis c osutatud tähtaeg 22. detsember 2021.";

   b) lõike 4 sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

      Lõikes 1 sätestatud tähtaegu võib pikendada veekogu eesmärkide järkjärguliseks saavutamiseks, tingimusel et veekogu seisundis ei toimu edasist halvenemist ning kui on täidetud kõik järgmised tingimused:"

2) Artiklit 11 muudetakse järgmiselt:

   a) lõikele 7 lisatakse järgmine lõik:

      „Mayotte'i puhul on esimeses lõigus osutatud tähtajad vastavalt 22. detsember 2015 ja 22. detsember 2018.";

   b) lõikele 8 lisatakse järgmine lõik:

      „Mayotte'i puhul on esimeses lõigus osutatud tähtaeg 22. detsember 2021."

3) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

   a) lõikele 6 lisatakse järgmine lõik:

      „Mayotte'i puhul on esimeses lõigus osutatud tähtaeg 22. detsember 2015.";

b) lõikele 7 lisatakse järgmine lõik:

„Mayotte'i puhul on esimeses lõigus osutatud tähtaeg 22. detsember 2021."

Artikkel 4

Direktiivi 2006/7/EÜ muudatused

Direktiivi 2006/7/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artiklit 5 muudetakse järgmiselt:

a) lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Mayotte'i kui äärepoolseima piirkonna ([ELTL] artikli 349 tähenduses) (edaspidi: „Mayotte") puhul on esimeses lõigus osutatud tähtaeg 31. detsember 2019.";

b) lõikele 3 lisatakse järgmine lõik:

„Mayotte'i puhul on esimeses lõigus osutatud tähtaeg 31. detsember 2031."

2) Artikli 6 lõikele 1 lisatakse järgmine lõik:

„Mayotte'i puhul on esimeses lõigus osutatud tähtaeg 30. juuni 2015.";

3) Artikli 13 lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Mayotte'i puhul on esimeses lõigus osutatud tähtaeg 30. juuni 2014."

Artikkel 5

Direktiivi 2006/25/EÜ muudatus

Direktiivile 2006/25/EÜ lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 14a

1. Ilma et see piiraks töötajate tervise ja ohutuse valdkonnas kehtivaid kaitse ja ennetamise üldpõhimõtteid, võib Prantsusmaa seoses Mayotte'i kui äärepoolseima piirkonnaga ([ELTL] artikli 349 tähenduses) (edaspidi: „Mayotte") kuni 31. detsembrini 2017 kõrvale kalduda käesoleva direktiivi järgimiseks vajalike sätete kohaldamisest tingimusel, et nimetatud kohaldamise jaoks on vaja tehnilisi erisüsteeme, mis Mayotte'is puuduvad.

Esimest lõiku ei kohaldata käesoleva direktiivi artikli 5 lõikes 1 sätestatud kohustuste suhtes või käesolevas direktiivis sätestatud selliste kohustuste suhtes, mis kajastavad [nõukogu 12. juuni 1989. aasta] direktiiviga 89/391/EMÜ [töötajate töötervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta (EÜT L 183, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 349)] kehtestatud üldpõhimõtteid.

2. Enne kõiki käesolevast direktiivist tehtavaid erandeid, mis tulenevad 1. jaanuaril 2014 kehtivate meetmete kohaldamisest või uute meetmete vastuvõtmisest, tuleb korraldada konsulteerimine sotsiaalpartneritega kooskõlas siseriikliku õiguse ja tavaga. Kõnealuseid erandeid kohaldades tuleb järgida tingimusi, mis tagavad selle, et töötajatele Mayotte'il valitsevast eriomasest olukorrast tulenevad riskid viiakse miinimumini ja et asjaomaste töötajate tervist kontrollitakse põhjalikumalt.

3. Riiklikud erandid vaadatakse läbi igal aastal pärast sotsiaalpartneritega konsulteerimist ja tühistatakse kohe, kui ei esine enam asjaolusid, mis õigustavad nende kohaldamist.”

„Artikkel 6

Direktiivi 2011/24/EL muudatus

Direktiivi 2011/24/EL artiklile 21 lisatakse järgmine lõige:

„3. Erandina lõike 1 esimesest lausest jõustab Prantsusmaa käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid Mayotte’i kui äärepoolseima piirkonna ([ELTL] artikli 349 tähenduses) suhtes 30. juuniks 2016.”.”

Vaidluse taust

9 Vastavalt Euroopa Ülemkogu 11. juuli 2012. aasta otsusele 2012/419/EL, millega muudetakse Mayotte’i staatust Euroopa Liidu suhtes (ELT L 204, lk 131), lakkas Mayotte alatest 1. jaanuarist 2014 olemast üks ülemeremaadest ja -territooriumidest ELTL artikli 355 lõike 2 tähenduses ja sellest sai äärepoolseim piirkond ELTL artikli 349 mõttes. Selle otsusega lisati viited Mayotte’ile ELTL artikli 349 esimesse lõiku ja ELTL artikli 355 lõikesse 1, samas kui EL toimimise lepingu II lisast, milles on loetletud „ülemeremaad ja -territooriumid, mille puhul kehtivad [selle] lepingu IV osa sätted”, jäeti välja kuues taane „Mayotte”.

10 Olles saanud Prantsuse ametivõimudelt hulga taotlusi, möönis komisjon, et Prantsuse Vabariigile, kes oli otsuse 2012/419 alusel kohustatud alates 1. jaanuarist 2014 kohaldama Mayotte’i suhtes liidu õigustikku kogu ulatuses, tuleb siiski anda selle kohustuse täitmiseks täiendavad tähtajad.

11 Sel eesmärgil võttis komisjon 13. juunil 2013 vastu ettepaneku Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseks, millega muudetakse teatavaid kalandust ja loomatervist käsitlevaid määruseid, kuna on muutunud Mayotte’i staatus liidu suhtes (COM(2013) 417 (final)), ettepaneku nõukogu otsuseks, millega muudetakse nõukogu direktiivi 2010/18/EL seoses Mayotte’i staatuse muutmisega (COM(2013) 413 (final)) ja ettepaneku Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviks, millega muudetakse teatavaid keskkonda, põllumajandust, sotsiaalpoliitikat ja rahvatervist käsitlevaid direktiive, kuna on muutunud Mayotte’i staatus liidu suhtes (COM(2013) 418 (final)), mis vastavalt põhinesid:

— ELTL artikli 43 lõikel 2 ja ELTL artikli 168 lõike 4 punktil b, mis näevad ette seadusandliku tavamenetluse ning nõuavad konsulteerimist Euroopa Liidu Majandus- ja Sotsiaalkomitee (EMSK) ning Euroopa Liidu Regioonide Komiteega;

— ELTL artikli 155 lõikel 2, mille kohaselt nõukogu teeb otsuse komisjoni ettepaneku põhjal ja Euroopa Parlamenti teavitatakse;

— ELTL artikli 43 lõikel 2, ELTL artiklil 114, ELTL artikli 153 lõikel 2, ELTL artiklil 168 ja ELTL artikli 192 lõikel 1, mis näevad ette seadusandliku tavamenetluse ning nõuavad konsulteerimist EMSK-ga ning regioonide komiteega.

12 Kuna nõukogu leidis, et kavandatavad õigusaktid tuleks vastu võtta ELTL artikli 349 alusel seadusandliku erimenetluse kohaselt, edastas ta komisjoni ettepanekud arvamuse saamiseks parlamendile. Need ettepanekud edastati ka liikmesriikide parlamentidele.

13 Parlament võttis 12. detsembril 2013 vastu „esimese lugemise seisukoha[d]” ettepaneku määruseks (COM(2013) 417 (final)) ja ettepaneku direktiiviks (COM(2013) 418 (final)) kohta. Neis seisukohtades märkis parlament, et kavandatavad õigusaktid tuleks vastu võtta „seadusandliku tavamenetluse

kohaselt", kuid konkreetselt vastuvõetava määruse puhul peaks õiguslikuks aluseks lisaks ELTL artikli 43 lõikele 2 ja ELTL artikli 168 lõike 4 punktile b olema ka ELTL artikkel 349. Mis puutub ettepaneku otsuseks (COM(2013) 413 (final)) alusel vastuvõetavat õigusakti, siis kiitis parlament – rõhutades, et „konsulteeriti" vastavalt ELTL artiklile 349 nõukogu eelnõu osas – sama päeva ehk 12. detsembri 2013. aasta seadusandliku resolutsiooniga heaks „nõukogu eelnõu muudetud kujul".

14 Nõukogu võttis 17. detsembril 2013, „toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt", „võttes arvesse [EL] toimimise lepingut ja eriti selle artiklit 349" ning „võttes arvesse Euroopa Parlamendi [12. detsembri 2013. aasta] arvamust", vastu määruse nr 1385/2013, direktiivi 2013/62 ning direktiivi 2013/64 (edaspidi koos „vaidlustatud õigusaktid").

Menetlus Euroopa Kohtus ja poolte nõuded

15 Euroopa Kohtu presidendi 29. aprilli 2014. aasta otsusega liideti käesolevad kohtuasjad menetluse kirjaliku ja suulise osa ning kohtuotsuse huvides.

16 Parlament palub Euroopa Kohtul:

— tühistada määrus nr 1385/2013 ja direktiiv 2013/64;

— lugeda määruse ja direktiivi tagajärjed kehtivaks kuni neid asendavate, sobivatel õiguslikel alustel rajanevate õigusaktide jõustumiseni, ja

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

17 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud õigusaktid;

— lugeda vaidlustatud õigusaktide tagajärjed kehtivaks kuni neid asendavate, sobivatel õiguslikel alustel rajanevate õigusaktide jõustumiseni, ja

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

18 Nõukogu palub Euroopa Kohtul:

— esimese võimalusena jätta hagid rahuldamata;

— teise võimalusena, juhul kui vaidlustatud õigusaktid tervikuna või osaliselt tühistatakse, lugeda nende tagajärjed kehtivaks kuni neid asendavate, sobivatel õiguslikel alustel rajanevate õigusaktide jõustumiseni;

— mõista kohtukulud välja parlamendilt ja komisjonilt.

19 Euroopa Kohtu presidendi 29. juuli 2014. aasta määrusega lubati Hispaania Kuningriigil, Prantsuse Vabariigil ja Portugali Vabariigil astuda menetlusse nõukogu nõuete toetuseks.

Hagid

20 Oma hagide põhjendamiseks esitavad parlament ja komisjon üheainsa väite, et nõukogu, võttes vaidlustatud õigusaktid vastu ELTL artikli 349 alusel, valis vale õigusliku aluse.

Poolte argumendid

Komisjoni argumendid

21 Komisjoni väitel saab ELTL artiklit 349 kohaldada ainult siis, kui on tegemist äärepoolseimate piirkondade suhtes esmase õiguse kohaldamisest kõrvale kaldumisega. Kui sellise kõrvalekaldumisega tegu ei ole, siis tuleb niisuguse õigusakti õiguslik alus, mis piirdub teatava poliitika neile piirkondadele kohandamisega, nagu on tegemist vaidlustatud õigusaktide puhul, leida selle poliitikaga seonduvatest õigusaktidest.

22 Komisjon märgib, et ELTL artikli 355 artikkel 1 täpsustab, et „[a]luslepingute sätteid kohaldatakse" äärepoolseimate piirkondade suhtes „kooskõlas [ELTL] artikliga 349". Järelikult võimaldab viimasena nimetatud säte ainult kõrvale kalduda nimetatud piirkondade suhtes „aluslepingute sätete kohaldamisest".

23 Komisjoni sõnul tuleneb ELL artiklist 52, et samas kui „aluslepinguid" kohaldatakse kõigi liikmesriikide suhtes, täpsustab ELTL artikkel 355 nende territoriaalse kohaldamisala. Seega on komisjon seisukohal, et kahe sätte vahelistest seostest tulenevalt välistab neis kasutatud mõiste „aluslepingud" teisese õiguse. Nimelt on teisese õiguse normi territoriaalset ulatust käsitlevad täpsustused tavaliselt ette nähtud selles normis endas ja neid ei mõjuta ei ELTL artikkel 355 ega ELL artikkel 52.

24 Mis puutub täpsemalt ELTL artiklisse 349, siis täpsustab komisjon, et seda ei saa mõista nii, et see lubab nõukogul võtta vastu mis tahes „erimeetme", mis on soodne selle artikliga hõlmatud äärepoolseimatele piirkondadele. Nimelt võimaldab see artikkel üksnes võtta vastu meetmeid, arvestades nende piirkondade „struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda" ja seda olukorda raskendavaid tegureid, mis on ammendavalt loetletud ELTL artikli 349 esimeses lõigus.

25 Kuna ELTL artiklis 349 silmas peetud „erimeetmed" „on suunatud eriti aluslepingute kohaldamise tingimuste sätestamisele" nendes piirkondades, siis sõna „eriti" tähendab, et nimetatud artikkel hõlmab mis tahes aluslepingutest kõrvale kalduvat meedet, olgu selle puhul tegemist selliste „kohaldamise tingimuste" sätestamisega või mitte. Seevastu ei võimalda see artikkel nõukogul kehtestada teisese õiguse „kohaldamise tingimusi".

26 Sellist tõlgendust ei mõjuta ELTL artikli 349 esimeses lõigus kasutatud väljend „kaasa arvatud ühine poliitika" ega silmas peetud poliitikate mitteammendav loetelu, mis on ära toodud ELTL artikli 349 teises lõigus. Nimelt annab selle väljendi kasutamine ja mainitud loetelu olemasolu tunnistust üksnes sellest, et ELTL artikli 349 ulatus ei piirdu teatavate konkreetsete poliitikavaldkondadega, kuid ei tähenda, et asjaomase artikli kohaldamisala tuleb laiendada sel määral, et nõukogu oleks selle artikli alusel pädev võtma vastu teisesest õigusest kõrvale kalduvaid meetmeid.

27 Komisjon on seisukohal, et EL toimimise lepingu õiguslike aluste süsteem toetab tema argumente. Nimelt seondub iga konkreetne õiguslik alus – välja arvatud ELTL artikkel 349 – konkreetse poliitika kui tervikuga ja annab liidu seadusandjale laia kaalutlusruumi kõigi tähtsust omavate tegurite arvessevõtmiseks. Järelikult on lubatud geograafiapõhine vahetegemine, tingimusel et peetakse kinni võrdse kohtlemise põhimõttest. Nii võib ühele äärepoolseimale piirkonnale soodsa erineva kohtlemise aluseks olla selle piirkonna puhul ühe või mitme ELTL artiklis 349 loetletud teguri esinemine, ilma et see mõjutaks taolise kohtlemise osas kohaldatavat õiguslikku alust.

28 Lõpuks palub komisjon Euroopa Kohtul lugeda vaidlustatud õigusaktide tagajärjed kehtivaks, kuivõrd tema hagid ei puuduta nende õigusaktide sisu kui sellist.

Parlamendi argumendid

29 Parlament on seisukohal, et määrusel nr 1385/2013 ja direktiivil 2013/64 on korraga mitu eesmärki ja mitu koostisosa, mis on lahutamatus seoses ning millest ükski ei ole teistega võrreldes teisejärguline või kaudne. Seega oleks need õigusaktid pidanud põhinema vastavatel eri õiguslikel alustel.

30 Parlament leiab, et ELTL artikkel 349 ei saa valdkondlike õiguslike aluste suhtes mingiski mõttes olla ülimuslik meetmete puhul, mis on ette nähtud konkreetse asjaomase poliitika rakendamiseks, isegi kui see toimuks kas ühes või mitmes äärepoolseimas piirkonnas, sest vastasel juhul oleks ohus EL toimimise lepingu ülesehitus ja institutsioonidevaheline tasakaal selles ette nähtud meetmete vastuvõtmisel. Nimelt kuuluvad liidu poliitikat reguleerivad sätted kohaldamisele ka äärepoolseimate piirkondade suhtes.

31 Parlamendi arvates tuleneb sellest, et liidu poliitika rakendusmeetmed tuleb vastu võtta EL toimimise lepingu kolmandas osas ette nähtud õiguslikel alustel. Selles suhtes ei oma tähtsust asjaolu, et meede on tervikuna või osaliselt suunatud ühele või mitmele äärepoolseimale piirkonnale. Otsustav on kriteerium, kas selle meetme eesmärk on asjaomase poliitika eriomaste eesmärkide saavutamine, ilma et tegemist oleks ELTL artikli 349 tähenduses äärepoolsemale piirkonnale soodsa erimeetmega.

32 Sellega seoses leiab parlament, et ELTL artikli 349 sõnastusest tulenevalt võimaldab see säte vastu võtta üksnes selliseid „erimeetmeid”, mis kompenseerivad asjaomast piirkonda või piirkondi liidu muudest piirkondadest eristavatest „erilistest iseärasustest ja piirangutest” tingitud mahajäämust.

33 Eelkõige nii ELTL artikli 349 esimeses lõigus välja toodud eesmärgi põhjal, et need meetmed on suunatud „eriti aluslepingute kohaldamise tingimuste sätestamisele nendes piirkondades, kaasa arvatud ühine poliitika”, kui ka ELTL artikli 349 kolmandas lõigus ette nähtud tagatise põhjal, et need meetmed tuleb võtta, „õõnestamata liidu õiguskorra, sealhulgas […] ühise poliitika terviklikkust ja sidusust”, on selge, et ELTL artikkel 349 reguleerib üksnes erandeid liidu õiguse täiemahulisest kohaldamisest.

34 Seega ei kuulu selle artikli kohaldamisalasse meetmed, mis ei näe ette erandeid üldjuhul kohaldatavatest normidest, vaid millega üksnes lükatakse ajaliselt edasi liidu õiguse teatavate sätete kohaldamist mõne äärepoolseima piirkonna suhtes.

35 Mis puudutab direktiivi 2013/64, siis nähtub selle põhjendustest, et direktiivi eesmärk on hõlbustada üleminekuperioodide abil erinevate keskkonda, põllumajandust, sotsiaalpoliitikat ja rahvatervist käsitlevate direktiivide täiemahulist kohaldamist Mayotte’i suhtes.

36 Samas ei tulene probleemid, mis on seotud nende direktiivide täiemahulise kohaldamisega selles regioonis, kõnealuses regioonis valitsevast „struktuurilisest ühiskondlikust ja majanduslikust olukorrast” ega ühest või mitmest seda olukorda raskendavast tegurist, nagu need on ammendavalt loetletud ELTL artikli 349 esimeses lõigus. Selliste probleemidega võib tegelikult kokku puutuda mis tahes regioon, kelle suhtes hakkavad alates kindlast kuupäevast kehtima nõuded, mis ei olnud selle regiooni suhtes varem kohaldatavad.

37 Parlamendi arvates oleksid seega pidanud direktiiviga 2013/64 tehtud muudatused põhinema õiguslikel alustel, mis vastavad asjassepuutuvatele valdkondlikele direktiividele, ja nende alus ei oleks saanud olla ELTL artikkel 349.

38 Seoses määrusega nr 1385/2013 täpsustab parlament, et määruse artikliga 1 soovitakse ellu viia ühise kalanduspoliitika eesmärgid. Tähtsust ei oma asjaolu, et kaitsmisele kuuluv tundlik merekeskkond asub äärepoolseima piirkonna vetes, kuna selline olukord võib tekkida mis tahes muus liidu regioonis. Seega ei ole selles määruses nõukogu võetud meetmete eesmärk kompenseerida Mayotte’i „struktuurilisest ühiskondlikust ja majanduslikust olukorrast” tingitud mahajäämust.

39 Parlamendi arvates ei saa asjaolu, et konkreetne meede, mis on võetud ühise kalanduspoliitika raames, peaks kaasa tooma ka positiivseid tagajärgi majandus-, sotsiaal- ja tööhõive valdkonnas, seda meedet selle poliitika alt välja jätta.

40 Mis puudutab määruse nr 1385/2013 artiklit 2, siis kujutab selles käsitletud muudatus endast üksnes üleminekumeedet, mille eesmärk on võimaldada Mayotte'i suhtes täiemahulist teisese õiguse kohaldamist, kusjuures parlamendi väitel oleks see tulnud vastu võtta ELTL artikli 43 lõike 2 valkonnaga seotud õiguslikul alusel.

41 Seoses määruse nr 1385/2013 artikliga 3 möönab parlament, et selle artikli punktides 1 ja 2 sätestatud meetmed kujutavad endast erandeid ning need võeti Mayotte'i eripärast „struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda" arvestades. Neil asjaoludel oli ELTL artikkel 349 tõepoolest sobiv õiguslik alus nende meetmete võtmiseks.

42 Kui aga nõukogu muutis määruse nr 1385/2013 artikli 3 punktiga 3 määruse nr 1380/2013 II lisas toodud püügivõimsuse ülempiiride tabelit, ilma et ta oleks piiranud Mayotte'ist tegutsevate kalalaevade arvu, ei võtnud ta parlamendi arvates Mayotte'i „struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda" ning ELTL artikli 349 esimeses lõigus ammendavalt loetletud raskendavaid tegureid arvestavat „erimeedet". Sellise meetme õiguslik alus oleks seega pidanud olema ELTL artikli 43 lõige 2.

43 Seoses määruse nr 1385/2013 artikliga 4, millega üksnes lükati määruse nr 1069/2009 artikli 4 jõustumine Mayotte'i suhtes edasi 1. jaanuarile 2021, väidab parlament, et see meede oleks tulnud võtta ELTL artikli 168 lõike 4 punkti b alusel. Mayotte'iga sarnane olukord, see tähendab loomseid kõrvalsaadusi töötleva tööstuse puudumine, võib nimelt tekkida mis tahes muus liidu regioonis.

44 Mis puudutab määruse nr 1385/2013 artiklit 5, siis märgib parlament, et see säte vabastab ajutiselt teatavate normide kohaldamisest seoses kontrolliga Mayotte'i laevastiku osa teatavate laevade suhtes, mille pikkus on alla 10 meetri, ning kehtestab seejuures lihtsustatud ja ajutise kontrollikava. Kuna niisugune meede on esiteks põhjendatud vajadusega „koolitada kalureid ja kontrolöre ning luua vajalik haldus- ja füüsiline infrastruktuur" ning teiseks, et saavutada „vähemalt kõige olulisemad [nõukogu 20. novembri 2009. aasta] määruse (EÜ) nr 1224/2009[, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, lk 1)] eesmärgid", kujutab see endast erandit, mistõttu see võiks kuuluda ELTL artikli 349 kohaldamisalasse.

45 Neist kaalutlustest tulenevalt leiab parlament, et erinevate ELTL artikli 43 lõikes 2, artikli 168 lõike 4 punktis b ja artiklis 349 ette nähtud õiguslike aluste samaaegse kohaldamise tingimused on määruse nr 1385/2013 puhul täidetud.

Nõukogu argumendid

46 Nõukogu väidab, et ELTL artikkel 349 kujutab endast piiratud geograafilise kohaldamisalaga erinormi, mis on valdkondlike õiguslike aluste suhtes ülimuslik ning mis tuleb aluseks võtta siis, kui tegemist on selliste erimeetmete võtmisega, mille eesmärk on eelkõige liidu õiguse, sealhulgas teisese õiguse kohaldamise tingimuste kindlaksmääramine, arvestades äärepoolseimate piirkondade ebasoodsat olukorda, nagu seda on kõnealuses artiklis kirjeldatud.

47 Nõukogu arvates on aga kõigi vaidlustatud õigusaktides toodud meetmete eesmärk – olenemata nende kestusest – toetada Mayotte'i vastavalt ELTL artiklis 349 sätestatud nõuetele, ning seda analüüsi ei mõjuta kuidagi asjaolu, et üleminekuperioodid võidakse ette näha valdkondliku õigusliku aluse põhjal.

48 Lisaks väidab nõukogu, et määruse nr 1385/2013 ja direktiivi 2013/64 vastuvõtmisel ei olnud täidetud mitmele õiguslikule alusele tuginemise tingimused. Esiteks on neis sisalduvad meetmed, mis puudutavad mitut eri valdkonda ega ole üksteisega lahutamatult seotud, kogutud neisse õigusaktidesse ainult „lihtsuse ja kiiruse huvides". Teiseks on sellel määrusel ja direktiivil peamine ja ülekaalukas eesmärk võtta vastu erimeetmed Mayotte'i olukorraga arvestamiseks, mistõttu oli ainult ELTL artiklile 349 tuginemine põhjendatud.

49 Nõukogu vaidleb eelkõige vastu seisukohale, et määruse nr 1385/2013 artikkel 1 ning direktiivid 2013/62 ja 2013/64 sisaldavad valdkondlikke poliitikameetmeid. Selles artiklis ette nähtud kalapüügi piirangu eesmärk on nimelt „kaitsta Mayotte'i saare lähistel suurte siirdekalade parvesid" õngejadadega püügiga tegeleva Mayotte'i väikesemahulise kalalaevastikku jaoks ja võimaldada seega kohaliku tööstuse arengut.

50 Kuna kõnealune laevastik ei suuda nimelt tõhusalt konkureerida võimsamate, seinnootasid kasutavate laevadega, on meetme eesmärk anda selle laevastiku käsutusse ainult talle reserveeritud piiratud ala, et kasutada ära seda ala läbivate suurte siirdekalade parvesid.

51 Nõukogu lisab, et määruse nr 1385/2013 artikli 1 eesmärk on kompenseerida niiviisi Mayotte'i struktuurilisest ühiskondlikust ja majanduslikust olukorrast tingitud puudusi, mistõttu see kuulub ELTL artikli 349 kohaldamisalasse.

52 Lõpuks märgib nõukogu, et direktiivi 2013/62 adressaat on Prantsuse Vabariik, et ei ELTL artikkel 151 ega artikkel 153 ei maini erieesmärki, mis seisneb äärepoolseimate piirkondade toetamises, ning et ELTL artikli 155 lõikes 2 ette nähtud õiguslikud tingimused ei olnud käesoleval juhul täidetud.

Menetlusse astujate argumendid

53 Prantsuse valitsus leiab, et ELTL artikliga 349 taotletud eesmärk on võimaldada struktuuriliste puuduste korral erimeetmete võtmist, ning järelikult võib see artikkel olla nende meetmete aluseks, millega soovitakse arvesse võtta erilisi tegureid, mis – olemata majanduslikud või ühiskondlikud kitsas mõttes – mõjutavad spetsiifiliselt just äärepoolseimat piirkonda, näiteks keskkonnategurid nagu kliima või selle merealade tundlikkus. Nimetatud artikkel ei nõua, et selles ette nähtud erimeetmed võetaks vastu asjaomase regiooni spetsiifilise majandusliku või ühiskondliku olukorra „lahendamiseks", vaid seda olukorda üksnes „võetakse arvesse".

54 Kõnealune valitsus täpsustab, et määrusega nr 1385/2013 ette nähtud meetmed on tingitud Mayotte'i iseärasustest ja piirangutest ning et need on põhjendatud selle regiooni struktuurilise majandusliku, ühiskondliku ja keskkonna olukorraga. Need on nimelt vajalikud selleks, et tagada kohaliku ökosüsteemi kaitse, arvestades selle haavatavust, ja kaitsta kohalikku majandust, arvestades kalandussaaduste töötlemise ja turustamise süsteemide killustatust ja vähest arengut, Mayotte'i laevastiku eripärasid ning kalurite ja kalapüügi kontrollimisega tegelevate kontrolöride koolituse puudumist.

55 Mis puudutab direktiivis 2013/64 ette nähtud meetmeid, siis nendega soovitakse samuti arvesse võtta Mayotte'i eripärasid, eelkõige keskkonna olukorda, majanduslikku mahajäämust ja infrastruktuuri puudumist, kusjuures need eripärad kujutavad endast struktuurilisi puudusi.

56 Direktiiviga 2013/62 kehtestatud meetmega seoses nähtub direktiivi põhjendustest, et sellega võetakse arvesse Mayotte'i rasket majanduslikku ja sotsiaalset olukorda, mille tunnusteks on vähe arenenud tööturg, Mayotte'i kaugusest, isoleeritusest, keerulisest topograafiast ja rasketest ilmastikuoludest tingitud madal tööhõive määr, väike sisemajanduse koguprodukt ja vajadus vältida kohaliku majanduse destabiliseerimist.

57 Prantsuse valitsus lisab, et erinevalt parlamendi väidetest ei ole vaidlustatud õigusaktide peamine eesmärk tagada Mayotte'il liidu õigustiku kohaldamine neis ette nähtud üleminekuperioodide lõpuks, kuivõrd see kohaldamine tuleneb vahetult ELTL artikli 355 lõikest 1.

58 Hispaania valitsus täpsustab, et komisjoni esitatud ELTL artikli 349 tõlgendus takistab selle sätte kasulikku mõju, sest selle tõlgenduse järgimise korral oleks võimatu vastu võtta erimeetmeid teisese õigusega reguleeritud „vabatsoonide" ja „horisontaalprogrammide" valdkonnas.

59 Peale selle väidab kõnealune valitsus, et kui ELTL artikli 349 eesmärk on raamistiku seadmine nendele erimeetmetele, mida võidakse seoses aluslepingute kohaldamisega vastu võtta, võib ajutisi või üleminekumeetmeid, millega võetakse arvesse asjassepuutuvate regioonide eripärasid ja millega peaks tagatama nende regioonide suhtes lõpuks liidu õigustiku täiemahuline kohaldamine, seda enam vastu võtta ELTL artikli 349 alusel. Selles osas ei ole ELTL artiklis 349 vahet tehtud materiaalõigusliku sisuga ja ajutiste meetmete vahel.

60 Seoses vaidlustatud õigusaktidega märgib Hispaania valitsus, et nende peamine eesmärk on – nagu ilmneb ka kõigi nende aktide põhjendusest 1 – kohandada teisest õigust Mayotte'i struktuurse majandusliku ja sotsiaalse olukorraga. Kuivõrd nende õigusaktidega kehtestatud meetmete eesmärk on sätestada aluslepingute kohaldamise tingimused, sealhulgas teisese õiguse valdkonnas, siis on ELTL artikkel 349 ülekaalukas õiguslik alus.

61 Portugali valitsus väidab, et aluslepingute erinevatest sätetest nähtub, et vastupidist ette nägeva sõnaselge sätte puudumisel tuleb väljendeid „aluslepingud" ja „aluslepingute kohaldamine" mõista nii, et need tähistavad „liidu õigust" ja „liidu õigustikku", sealhulgas teisest õigust.

62 Lisaks märgib see valitsus, et parlamendi esitatud kriteeriumi, mis võimaldab eristada püsivaid ja ajutisi erandeid, ei toeta ELTL artikli 349 sõnastus.

63 Portugali valitsuse arvates on järelikult ELTL artikkel 349 omaette õiguslik alus, mille tähtsus nähtub asjaolust, et kõnealune artikkel määratleb esiteks mõiste „äärepoolseim piirkond" (territooriumide määratlemine), teiseks täpsustab eristamismeetmete esemelist kohaldamisala (liidu õiguse kohaldamise kõik valdkonnad), kolmandaks määrab kindlaks nõukogu otsustuspädevuse piirid (meetmed ei või „õõnesta[da] liidu õiguskorra […] terviklikkust ja sidusust") ning neljandaks kujutab endast volitusnormi, mis on õiguslikuks aluseks ja määrab kindlaks nii järgitava menetluse (nõukogu teeb otsuse komisjoni ettepaneku põhjal ja pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendiga) kui ka võetavate erimeetmete laadi (need peavad olema suunatud asjassepuutuvate regioonide struktuurse ebavõrdsuse leevendamisele).

Euroopa Kohtu hinnang

64 Kõigepealt tuleb märkida, et ELL artikli 52 esimeses lõigus on ette nähtud, et aluslepinguid kohaldatakse liikmesriikide suhtes, ning lõikes 2 on sätestatud, et aluslepingute territoriaalne kohaldamisala on täpsustatud ELTL artiklis 355.

65 Vastavalt ELTL artikli 355 lõikele 1, mida on muudetud otsuse 2012/419 artikliga 2, on aluslepingute sätted kohaldatavad äärepoolseimatele piirkondadele, mille hulgas on ELTL artikli 349 kohaselt ka Mayotte.

66 ELTL artikli 349 esimene lõige, mida on muudetud direktiivi 2012/419 artikliga 2, näeb ette, et nõukogu „võtab […] erimeetmed, mis on suunatud eriti aluslepingute kohaldamise tingimuste sätestamisele nendes piirkondades, kaasa arvatud ühine poliitika".

67 ELTL artikli 349 esimesest lõigust nähtub samuti, et selles sätestatud „erimeetmed” võetakse „võttes arvesse” äärepoolseimate piirkondade „struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda”, mida „tingivad” teatavad tegurid, „mille püsivus ja koosmõju piiravad nende arengut”.

68 Kõnealused tegurid esinevad seega ELTL artikli 349 esimeses lõigus kui äärepoolseimate piirkondade struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda tingivad asjaolud, millega nõukogu peab ELTL artikli 349 kolmanda lõigu kohaselt erimeetmete võtmisel arvestama.

69 Kuigi parlament ei saa neil asjaoludel põhjendatult väita, et iga ELTL artikli 349 tähenduses erimeede peab lisaks asjassepuutuva äärepoolseima piirkonna struktuurilisele ühiskondlikule ja majanduslikule olukorrale olema põhjendatud ka vähemalt ühe ELTL artikli 349 esimeses lõigus ammendavalt loetletud, sellele regioonile omase teguri esinemisega, peab nõukogul olema siiski vastavalt ELTL artikli 349 kolmandale lõigule võimalus esitada asjaolud, mis näitavad seose olemasolu kavandatud erimeetme ja asjassepuutuva äärepoolseima piirkonna eriliste iseärasuste ja piirangute vahel.

70 ELTL artikli 349 teises lõigus on ka sätestatud, et nõukogu poolt ELTL artikli 349 esimese lõigu alusel võetud erimeetmed on seotud „eelkõige selliste valdkondadega nagu tolli- ja kaubanduspoliitika, maksupoliitika, vabatsoonid, põllumajandus- ja kalanduspoliitika, toorainete ja hädavajalike tarbekaupadega varustamise tingimused, riigiabi ning struktuurifondidele ja liidu horisontaalprogrammidele ligipääsu tingimused”.

71 Seega tuleneb ELTL artikli 349 sõnastusest, et see artikkel lubab nõukogul võtta eelkõige käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis nimetatud valdkondades erimeetmeid, mille eesmärk on võtta arvesse äärepoolseimate piirkondade struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda.

72 Mis puudutab komisjoni argumente, et ELTL artikkel 349 lubab kõrvale kalduda ainult esmase õiguse sätete kohaldamisest äärepoolseimate piirkondade suhtes, mitte – nagu see oli käesoleval juhul – kohandada teisese õiguse akte nende regioonide erilise olukorraga, siis tuleb kõigepealt rõhutada, et selle sätte tähenduses „aluslepingute kohaldamise tingimusi” tuleb mõista nii, et need hõlmavad ühtaegu nii liidu esmase õiguse kohaldamisega seotud tingimusi kui ka esmase õiguse alusel vastu võetud teisese õiguse aktide kohaldamisega seotud tingimusi.

73 Seda tõlgendust toetab EÜ asutamislepingu artikli 227 lõiget 2 (hiljem EÜ artikli 299 lõige 2, seejärel ELTL artikkel 349) käsitlev Euroopa Kohtu praktika, millest nähtub, et nõukogule selle sättega antud õigus näha ette erimeetmeid, mis vastaksid ülemereterritooriumide vajadustele, puudutab nii aluslepingu kui ka teisese õiguse sätteid (kohtuotsus Hansen & Balle, 148/77, EU:C:1978:173, punkt 10).

74 Seejärel tuleb sarnaselt nõukoguga märkida, et mitut ELTL artikli 349 teises lõigus nimetatud valdkonda on peamiselt reguleeritud teisese õiguse aktidega. Seega kahjustaks selle sätte kasulikku mõju see, kui säte lubaks neis valdkondades ainult nende erimeetmete võtmist, millega määratakse kindlaks esmase õiguse kohaldamise tingimused.

75 Lõpuks, nagu märgib ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 57, ei ole kõikides teisese õiguse aktides kindlaks määratud nende territoriaalne kohaldamisala, mida aga näib väitvat komisjon.

76 Sellest järeldub, et kui sellesisuline täpsustus puudub, siis tuleb teisese õiguse akti kohaldamisala kindlaks määrata ELL artikli 52 ja ELTL artikli 355 kohaselt, nagu väitis muu hulgas Prantsuse valitsus.

77 Euroopa Kohus on nimelt juba täpsustanud, et teisesel õigusel on põhimõtteliselt sama kohaldamisala, mis aluslepingutel endil, ja et teisene õigus kehtib selles kohaldamisalas automaatselt (vt selle kohta kohtuotsused komisjon *vs.* Iirimaa, 61/77, EU:C:1978:29, punkt 46, ja Hansen & Balle, 148/77, EU:C:1978:173, punkt 10).

78 Seega tuleneb ELTL artikli 349 sõnastusest ja eesmärkidest ning aluslepingute ülesehitusest, et äärepoolseimaid piirkondi puudutavas osas on liidu kogu õigustiku territoriaalne kohaldamisala kindlaks määratud eelkõige ELL artikliga 52 koostoimes ELTL artikli 355 lõikega 1 ning ELTL artikli 349 alusel võetud meetmetega.

79 Vastupidi komisjoni väidetele volitab seega ELTL artikkel 349 nõukogu võtma erimeetmeid, mille eesmärk ei ole mitte ainult määrata kindlaks nende regioonide suhtes aluslepingute, vaid ka teisese õiguse sätete kohaldamise tingimused.

80 Eeltoodust tulenevalt tuleb jätta rahuldamata kohtuasjades C-133/14–C-135/14 esitatud komisjoni hagid, mis põhinevad ainult vastupidistel argumentidel.

81 Seoses parlamendi argumentidega, et ELTL artikkel 349 ei volita nõukogu selliste meetmete võtmiseks, mille ainus eesmärk on äärepoolseimate piirkondade suhtes liidu õiguse teatavate sätete kohaldamise edasilükkamine, tuleb tõdeda, et kõnealune artikkel ei piira nõukogu otsustusõigust konkreetse meetmete kategooriaga.

82 Lisaks sellele, et mõiste „meede” hõlmab igat liiki tegevust, mida nõukogu võib ette võtta, tähendab mõiste „eriti” kasutamine ELTL artiklis 349, et EL toimimise lepingu autorid ei tahtnud ammendavalt kindlaks määrata nende meetmete liike, mida selle artikli alusel võib võtta.

83 Järelikult võivad nõukogu ning Hispaania ja Portugali valitsus põhjendatult väita, et parlamendi vahetegemist ühelt poolt liidu õiguse sätetest kõrvalekaldumise ja teiselt poolt nende ajalise kohaldatavuse lihtsa edasilükkamise vahel ei toeta mingil moel kõnealuse artikli sõnastus.

84 Selline piirang oleks ka vastuolus ELTL artikliga 349 taotletud eesmärkidega, kuivõrd ei saa välistada, et liidu sätte täiemahulise kohaldatavuse ajaline edasilükkamine võib osutuda kõige sobivamaks meetmeks, et võtta arvesse äärepoolseima piirkonna struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda.

85 Käesolevas asjas tuleb kontrollida, kas vaidlustatud õigusaktid vastavad käesoleva kohtuotsuse punktides 67–69 esitatud nõuetele.

86 Seoses esmalt määrusega nr 1385/2013 tuleb esiteks märkida, et määruse artikli 1 punktiga 1 lisati „Piirkon[nale] 8”, nagu see on määratletud määruses nr 850/98, Mayotte'i rannalähedased veed, mis kuuluvad Prantsuse Vabariigi jurisdiktsiooni või suveräänsete õiguste alla, ning et sama artikli punktiga 2 lisati määrusele nr 850/98 artikkel 34g, mille kohaselt on laevadel keelatud tuuni ja selle lähiliikide püük seinnootadega piirkonnas, mis ulatub territoriaalvete lähtejoontest mõõdetult 24 miili kaugusele Mayotte'i rannikust.

87 Sellega seoses nähtub määruse nr 1385/2013 põhjenduste 3 ja 7 koostoimest, nagu nõukogu neid põhjendusi Euroopa Kohtus selgitas, et nende meetmete eesmärk on kaitsta Mayotte'i saare lähistel suurte siirdekalade parvesid kohaliku laevastiku jaoks, mis õngejadalaevadest koosneva puuduliku laevastikuna ei suuda võistelda välismaiste laevastikega. Seega võeti kõnealused meetmed Mayotte'i struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda arvestades. Järelikult võis nõukogu need meetmed võtta õiguspäraselt ELTL artikli 349 alusel.

88 Teiseks lisati määruse nr 1385/2013 artikliga 2 määruse nr 1379/2013 artiklile 35 lõige 6, mis näeb ette, et viimati nimetatud artikli lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata kuni 31. detsembrini 2021 toodete suhtes, mida müüakse jaekaubanduses Mayotte'i lõpptarbijale.

89 Määruse nr 1385/2013 põhjendusest 4 nähtub, et seda meedet on nõukogu põhjendanud vajadusega arvestada sellega, et „Mayotte'i turustuskord on väga killustatud ja puudulik", ning vältida, et kalandustoodete märgistamist käsitlevate eeskirjade liiga varasest kohaldamisest jaemüüjatele tulenev koormus ei oleks ebaproportsionaalne võrreldes tarbijale edastatava teabega.

90 Seega võeti selline meede Mayotte'i struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda arvestades. Järelikult võis nõukogu selle meetme võtmisel tugineda õiguspäraselt ELTL artiklile 349.

91 Kolmandaks, arvestades, et parlament ei vaidle vastu sellele, et määruse nr 1385/2013 artikli 3 lõigetes 1 ja 2 sisalduvad meetmed võis võtta ELTL artikli 349 alusel, ei ole Euroopa Kohtul vaja kontrollida, kas need meetmed võeti kooskõlas käesoleva kohtuotsuse punktides 67–69 esitatud nõuetega.

92 Seoses parlamendi vastuväidetega sellele, et määruse nr 1385/2013 lisas toodud Mayotte'i puudutavate rubriikide sisestamisel – mis on ette nähtud selle määruse artikli 3 lõikes 3 – määruse nr 1380/2013 II lisas olevasse tabelisse sai tugineda ELTL artiklile 349, tuleb märkida, et see meede moodustab koos määruse nr 1385/2013 artikli 3 lõigetes 1 ja 2 ette nähtud meetmetega lahutamatu terviku ning et see on – nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 81 – teisejärguline võrreldes viimati nimetatud meetmetega.

93 Neil tingimustel ei saa parlament nõukogule ette heita, et viimane tugines määruse nr 1385/2013 artiklis 3 ette nähtud kõikide meetmete võtmisel ELTL artiklile 349.

94 Neljandaks tuleb märkida, et määruse nr 1385/2013 artikliga 4 määruse nr 1069/2009 artikli 4 jõustumise edasilükkamine Mayotte'i suhtes 1. jaanuarile 2021 oli nõukogu arvates neist määrustest esimese määruse põhjenduse 8 kohaselt põhjendatud asjaoluga, et Mayotte'i tööstus ei ole suuteline loomsete kõrvalsaaduste töötlemiseks.

95 Seega võeti selline meede Mayotte'i struktuurilist ühiskondlikku olukorda arvestades. Järelikult oli selle meetme õigusliku alusena ELTL artikli 349 kasutamine liidu õigusega kooskõlas.

96 Mis puudutab teisena küsimust, kas direktiivi 2013/64 sätted vastavad käesoleva kohtuotsuse punktides 67–69 esitatud nõuetele, siis tuleb meenutada, et – nagu parlament õigesti märkis – nõukogu muutis selle direktiivi artiklitega 1–6 direktiive 91/271, 1999/74, 2000/60, 2006/7, 2006/25 ja 2011/24, et lükata Mayotte'i suhtes ajaliselt edasi selles direktiivis sisalduvate teatavate sätete täiemahulist kohaldamist.

97 Need muudatused olid direktiivi 2013/64 põhjenduse 2 kohaselt üldiselt põhjendatud vajadusega „võtta arvesse Mayotte'i erilist seisundit, mida on vaja oluliselt parandada, et viia see vastavusse liidu õigusaktides sätestatud keskkonnaalaste eesmärkidega, ning selleks on vaja lisaaega".

98 Lisaks esitas nõukogu kõnealuse direktiivi põhjendustes 3–9 iga muudatuse kohta eraldi põhjendused.

99 Direktiivi põhjenduses 3, milles käsitletakse direktiivi 91/271 muudatusi, on selgitatud, et Mayotte'i eriline struktuuriline ja majanduslik olukord ei vasta asulareovee töötlemise osas viimati nimetatud direktiivi nõuetele.

100 Direktiivi 2013/64 põhjenduses 4, mis puudutab direktiivi 1999/74 muudatusi, on märgitud, et munakanade kaitseks on vaja suuri investeeringuid ja ettevalmistustöid, et muuta Mayotte'is valitsev olukord viimati nimetatud direktiivi nõuetele vastavaks.

101 Nõukogu rõhutas direktiivi 2013/64 põhjenduses 5, mis puudutab direktiivi 2000/60 muudatusi, et Mayotte'i struktuurilise ja majandusliku eriolukorra tõttu tuleks anda Prantsuse Vabariigile piisavalt aega, et võtta ja rakendada selliseid meetmeid, millega tagatakse vesikonna majandamiskavade vastavus viimati nimetatud direktiivi nõuetele.

102 Direktiivi 2013/64 põhjenduses 6, mis puudutab direktiivi 2006/7 muudatusi, on rõhutatud, et Mayotte'i pinnaveekogude olukorda on vaja oluliselt parandada, et viia see vastavusse viimati nimetatud direktiivi nõuetega, kuna suplusvee kvaliteeti on kahjustanud selle regiooni eriline sotsiaalne ja majanduslik olukord.

103 Nõukogu märkis direktiivi 2013/64 põhjenduses 7, mis puudutab direktiivi 2006/25 muudatusi, et Mayotte'is valitseva sotsiaalse ja majandusliku eriolukorra tõttu puuduvad seal tehnilised süsteemid viimati nimetatud direktiivi täitmiseks vajalike meetmete rakendamiseks tehisliku optilise kiirguse valdkonnas.

104 Lõpuks täpsustas nõukogu direktiivi 2013/64 põhjenduses 9, mis puudutab direktiivi 2011/24 tehtud muudatust, et viimati nimetatud direktiivi ülevõtmiseks on vaja teha mitu kohandust, et tagada patsientidele osutatavate tervishoiuteenuste ja edastatava teabe järjepidevus.

105 Seega tuleb tõdeda, et direktiivis 2013/64 sisalduvad meetmed, millega nõukogu muutis direktiive 91/271, 1999/74, 2000/60, 2006/7, 2006/25 ja 2011/24, võeti Mayotte'i struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda arvestades. Järelikult tugines nõukogu nende meetmete võtmisel õiguspäraselt ELTL artiklile 349.

106 Eeltoodud kaalutlusi silmas pidades nähtub vaidlustatud õigusaktide eesmärkidest ja sisust, et neis sisalduvad meetmed võeti arvestades Mayotte'i struktuurilist ühiskondlikku ja majanduslikku olukorda ELTL artikli 349 esimese lõigu tähenduses.

107 Seega ei saa parlament põhjendatult väita, et ei määruse nr 1385/2013 artiklite 1, 2 ja 4 ega ka direktiivi 2013/64 õiguslikuks aluseks ei saa õiguspäraselt olla ELTL artikkel 349.

108 Seega tuleb parlamendi hagid kohtuasjades C-132/14 ja C-136/14 jätta samuti rahuldamata.

Kohtukulud

109 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

110 Kuna nõukogu on parlamendilt ja komisjonilt kohtukulude hüvitamist nõudnud ning kaks viimati nimetatud institutsiooni on kohtuvaidluse kohtuasjades C-132/14–C-136/14 kaotanud, tuleb nende kohtuasjadega seotud nõukogu kohtukulud välja mõista parlamendilt ja komisjonilt.

111 Kodukorra artikli 140 lõike 1 kohaselt kannavad Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik ja Portugali Vabariik ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (suurkoda) otsustab:

1. **Jätta hagid kohtuasjades C-132/14–C-136/14 rahuldamata.**

2. **Mõista Euroopa Liidu Nõukogu kohtuasjadega C-132/14 ja C-136/14 seotud kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.**

3. Mõista Euroopa Liidu Nõukogu kohtuasjadega C-133/14–C-135/14 seotud kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

4. Jätta Hispaania Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi ja Portugali Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

Allkirjad